

Motion till riksdagen 2005/06:So447

av Ulf Nilsson m.fl. (fp)

Barn som skickas utomlands

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att förhindra att barn skickas till vanvård utomlands.

Motivering

På senare år har en ny typ av skolplaceringar i utlandet uppmärksammats. Svenska barn skickas ensamma tillbaka till föräldrarnas ursprungliga hemländer. Särskilt har flera fall uppdagats, där föräldrarna skickat sina barn till koranskolor i Somalia. Skolorna använder sig förutom av religiöst förtryck av prygel, husarrest, indragning av matransoner som rutinmässiga bestraffningsmetoder. I vissa fall har till och med socialtjänsten i hemkommunen finansierat resan utan någon kontroll av resans syfte. Ett exempel är Mogadishu dit flera svenska pojkar sänts. Om barnen dessutom saknar pass, har de mycket stora svårigheter att få hjälp, även om de skulle lyckas att på egen hand ta sig till en ambassad. Ambassaden har inte några befogenheter att hjälpa barnen tillbaka till Sverige. Den kan till exempel inte låna ut pengar till hemresa eller utfärda pass, eftersom det handlar om omyndiga personer och eftersom föräldrarna inte ger sitt tillstånd. Därför har svenska barn periodvis rört sig som tiggare runt ambassadområdet.

Enligt Utrikesdepartementets statistik har 48 barn de senaste tre åren sökt hjälp vid svenska ambassader för att komma tillbaka till Sverige. Mörkertalet beräknas som stort, eftersom det av naturliga skäl är svårt för minderåriga att ta sig till exempel från Somalia till svenska ambassaden i Etiopien. Trots att problemet uppmärksammades redan förra året och debatterades i media liksom i riksdagen, verkar ingen förändring i myndigheternas agerande ha skett.

Handfallenheten hos myndigheter och regering när de konfronterats med dessa uppgifter har hittills varit stor och handlingsförlamning har rått. Rätten för föräldrar att bestämma över sina barn har ofta inte ifrågasatts. När det gäller de kända extremfallen från Somalia är det fråga om ren vanvård av barn. Detta borde leda till tvångsingripande av sociala myndigheter. Social-

Fel! Okänt namn på

tjänsten har visserligen inte några maktbefogenheter utomlands. Men det hindrar inte att lagstiftningen måste hitta vägar att ingripa, även med tvångsåtgärder, mot föräldrar som är boende i Sverige och utsätter sina barn för vanvård, som omedelbart hade föranlett ingripande om det skett inom landets gränser.

Regeringens och kommunernas handlingsförlamning måste nu brytas. Regeringen borde ta initiativ till en översyn för att klargöra vilka befogenheter svenska myndigheter har över svenska föräldrar som skickar sina barn till vanvård i utlandet. På den översynen borde nödvändiga förslag till lag- och förordningsändringar snarast följa.

Stockholm den 1 oktober 2005

Ulf Nilsson (fp)

Tina Acketoft (fp)

Allan Widman (fp)